

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobkyně:

a) **MAFA s.r.o.**, IČO 05431514

sídlem Pod Svatoborem 326, 342 01 Sušice

b) **Development Trade s.r.o.**, IČO 04854799

sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha 1

obě zastoupeny advokátem Mgr. Michalem Varmužou

sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému:

Celní úřad pro Plzeňský kraj

sídlem Ant. Uxy 11, 303 88 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 19. 8. 2019, č.j. 99979-12/2019-600000-12

takto:

- I. Řízení o žalobě žalobkyně b) se zastavuje.
- II. Žaloba žalobkyně a) se zamítá.
- III. Žalobkyni b) se z účtu Krajského soudu v Plzni vrací část zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč na účet úschovy advokátní kanceláře do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- IV. Žalobkyně b) a žalovaný nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě žalobkyně b).
- V. Žalobkyně a) a žalovaný nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě žalobkyně a).

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Dne 16. 7. 2019 Celní úřad pro Plzeňský kraj podle § 121 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), u společnosti MAFA s.r.o. v provozovně s názvem „Herna Bar U Smrku“ na adrese Koldinova 245, 339 01 Klatovy, zadržel 4 kusy technických zařízení typu Pegasus bez identifikačních údajů včetně 8 kusů klíčů (dále také jen „THZ“) pro důvodné podezření, že v souvislosti s jejich užíváním dochází k porušování tohoto zákona. O zadržení věci byl vyhotoven úřední záznam ze dne 16. 7. 2019, č.j. 99979-3/2019-600000-61.
2. Proti uloženému opatření o zadržení věci podala písemné námitky společnost MAFA s.r.o.
3. Rozhodnutím ze dne 19. 8. 2019, č.j. 99979-12/2019-600000-12, ředitel Celního úřadu pro Plzeňský kraj podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách námitky podané společností MAFA s.r.o. proti výše uvedenému opatření o zadržení věci zamítl.
4. V řízení před soudem se žalobkyně a) a b) domáhaly zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 19. 8. 2019, č.j. 99979-12/2019-600000-12.
5. Podáním ze dne 21. 4. 2021 žalobkyně b) vzala žalobu v celém rozsahu zpět.

Žaloba

6. V žalobě se především namítá, že žalovaný nemá nijak podloženo důvodné podezření, že se v případě soutěže Pegasus jedná nebo může jednat o hazardní hru, resp. je zcela zřejmé, že důvodné podezření žalovaného na provoz nelegální hazardní hry zde zcela chybí.
7. Soutěž Pegasus nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře či prohře ve smyslu tohoto zákona, a chybí tak důvodné podezření ve smyslu § 121 uvedeného zákona. Celní orgán nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností v dostatečném rozsahu pro možnost závěru o důvodném podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, neboť závěr, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu, je zcela nesmyslný. Celní úřad neučinil prakticky žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně a v dostatečném rozsahu ověřil, jaké jsou principy hry, jaká je interakce hry se soutěžícím, co ví soutěžící předem, jaké jsou mu poskytnuty informace před hrou a v rámci hry, že má soutěžící náhled na celý průběh soutěže atd. Celní správa musí mít důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách od počátku velmi pečlivě zdůvodněno a zjištěno na podkladě konkrétních skutečností a musí být schopna od počátku vysvětlit, v čem spočívá ona náhoda v soutěži, která rozhoduje o výhře nebo prohře, aby se vůbec jednalo o zařízení či hru spadající pod uvedený zákon. V napadeném rozhodnutí se ředitel žalovaného nijak nevypořádal se skutkovými námitkami žalobkyně a) proti tomu, že už podle dosavadních zjištění celního úřadu chybí ono důvodné podezření, zamítnutí námitek je zcela obecného charakteru s odkazem na to, že důvodnost podezření bude vlastně zjišťována v podstatě

následně ve správním řízení. Zdůvodnění údajné náhody v soutěži žalovaným je zcela nepravdivé a neodpovídá skutečnému stavu věci. Celní úřad zcela záměrně nezjišťoval žalobkyní a) tvrzený náhled na celý průběh soutěže, který je v soutěži přítomen a o kterém celní úřad ví už z námitek v jiné věci. V protokolu o kontrole celní úřad připouští, že ve hře je náhled na průběh soutěže ve hře Tetrix, i když jej vyzkoušeli pouze na jedno kolo dopředu. Z protokolu o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj č.j. 15951-11/2019-640000-61 a tam zjištěné charakteristiky soutěže Pegasus je zjevné, jak špatně byla provedena kontrola ze strany Celního úřadu pro Plzeňský kraj a co vše vlastně žalovaný měl zjistit a nezjistil, resp. se ověřování skutečného stavu věci záměrně vyhnul a postupoval tak nezákonným způsobem. Žalovaný tedy ve skutečnosti nemohl mít dne 16. 7. 2019 důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, aby mohl zařízení se soutěží Pegasus zadržet. Závěry celního úřadu o přítomnosti náhody a její podstatě uvedené v protokolu o kontrole jsou zcela nesmyslné a neodpovídají ani skutečnému stavu věci, ani právnímu posouzení ve smyslu zákona o hazardních hrách.

8. U soutěže Pegasus je náhled na celý možný průběh hry v soutěži přítomen v dovednostní části hry Tetrix. Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícímu známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil pro sebe optimální podíl odměn Kredit/Banka, o které chce hrát. Je 6 jediných možných celkových odměn soutěže přesně v součtu daných a garantovaných v poměru Kredit plus Banka. Ale o výši této celkové odměny v soutěži si soutěžící rozhoduje sám. Není to software v zařízení nebo náhoda zabudovaná v soutěži, kdo určuje, kolik v soutěži soutěžící získá, ale je to soutěžící, který si volí nákupy jednotlivých kol tak, aby získal podle něj nejlepší možnou výhru, výše výhry je na soutěžícím a jeho vědomostech a dovednostech. Nejedná se o žádnou „válcovou hazardní hru“, jak se snaží tvrdit žalovaný. Teprve po zjištění všech možností, kolik ve které Vizualizaci a kterém kole může získat atd. a spočítání si šesti jediných možných a herním plánem garantovaných výsledků (v závislosti na výsledku Vědomostní soutěže v jednotlivých kolech) se soutěžící rozhodne nikoli pro vstup do soutěže, ale pro pokračování v soutěži. Tetrix není jen o náhledu průběhu soutěže. Pegasus jako celek je díky Tetrixu strategická soutěž, ve které si soutěžící sám rozhoduje, o jakou částku, výši odměny vůbec bude hrát. To podstatné je to, že soutěžící si sám kombinováním náhledu na průběh celé hry a jednotlivé Vizualizace a kombinací 96 možných sekvencí předem definovaných odměn sám stanoví výši výhry v soutěži, o jakou bude hrát. V soutěži Pegasus nefunguje žádný generátor náhody, všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem a soutěžící při vstupu do hry má k dispozici v každé Vizualizaci vždy v dovednostní části hry Tetrix aktuální náhled na celý průběh soutěže, na počet kol předem, který se rovná poměru aktuální částky v kreditu / aktuální výše ceny za nákup, kterou si zvolí. V Tetrix soutěži se soutěžícímu neodečítají žádné finanční prostředky, z finančního hlediska je tedy náhled zcela zdarma, nedochází k žádnému vkladu do soutěže. Po odehrání Tetrix hry se soutěžící následně rozhodne, kterou Vizualizaci si zvolí, zda vůbec nějakou a případně může soutěž opustit bez ztráty jakékoliv finanční částky. V rámci Tetrix hry v soutěži Pegasus si soutěžící v dovednostní části soutěže vytvoří náhled na celý možný průběh soutěže, včetně toho, jak bude mít postavené symboly na válcích v jednotlivých kolech. V průběhu soutěže ani v jednom kole nepřistupuje ke vkladu soutěžícího do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost a nejsou tak splněny podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách, protože soutěžící má předem informace o tom, co v daném kole nastane, jakou získá odměnu, zda Tetrix nebo Pegasus, a v jaké výši, včetně grafického pozadí, jak

proběhne atd. Rozhodující je, že soutěž Pegasus umožňuje díky náhledu Tetrix soutěžícímu hrát soutěž zcela bezpečně bez předem neznámé skutečnosti, bez náhody pro něj s informacemi o průběhu celé hry, s informacemi o tom, co může v jednotlivých kolech získat atd. V každém okamžiku hry může přejít soutěžící do Tetrix hry pro vytvoření si náhledu na hru v jednotlivých Vizualizacích, to záleží jen a jen na rozhodnutí soutěžícího a může si vytvořit v každé Vizualizaci vždy náhled na tolik kol, kolik je poměr jeho aktuálního stavu Kreditu a navolené výše ceny, za které si jednotlivá kola chce kupovat.

9. Určité vodítko pro posouzení náhody, tedy předem neznámé okolnosti, co do stanovení výše hodnoty otázek, náhledu na hodnotu otázky atd., lze nalézt v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018 (odstavce 38 až 40), týkajícím se staršího typu vědomostních soutěží – Vědomostního kvízu. U soutěže Pegasus nemá soutěžící pouze náhled na jedno kolo předem, ale má náhled na celý průběh soutěže předem, včetně postavení symbolů na válcích jako grafickém pozadí v jednotlivých kolech, a je pouze na jeho rozhodnutí, zda si jednotlivá kola zobrazená v náhledu odehraje nebo nikoliv. V soutěži Pegasus navíc platí, že hodnota odměny v každém kole je rovna vždy minimálně dvojnásobku vkladu do kola – hodnoty nákupu kola. Dopředu tedy soutěžící vždy ví, jak a s jakou částkou může na konci soutěže skončit. Všechny principy soutěže, včetně informací o náhledu na celý průběh soutěže atd., jsou velmi pečlivě popsány v pravidlech soutěže. Skutečnost, že na získání Tetrix odměny nemusí soutěžící vynaložit žádnou vědomost, je zcela nepodstatná, protože soutěžící ví předem, ve kterých kolech v té které Vizualizaci tuto přímou odměnu získá, v jaké výši a jak budou k ní postavené symboly na válcích, nic z toho tedy není pro soutěžícího z jeho pohledu předem neznámou nebo náhodou. Stejně tak závěr celního úřadu, že soutěžící si nemusí náhled v Tetrix soutěži vytvořit, a proto bude získání přímých Tetrix odměn pro něj neznámou nebo náhodou, je zcela nesmyslný, protože to již není o náhodě, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit a která by v soutěži rozhodla o výhře nebo prohře namísto soutěžícího, ale je to o rozhodnutí samotného soutěžícího, že informaci o průběhu celé soutěže nechce, nikoliv o náhodě pevně zabudované v soutěži, na kterou by soutěžící neměl vliv. Celní správa tudíž zcela evidentně nemá u soutěže Pegasus zjištěny a hlavně podloženy žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly ono důvodné podezření o náhodě ve smyslu zákona o hazardních hrách. K tomu žalobkyně a) odkazuje rovněž na pravidla hry a principy soutěže Pegasus a na znalecký posudek č. 06/2019/ČR Ústavu soudního inženýrství Žilinské univerzity v Žilině.
10. V žalobě se shrnuje, že rozhodnutí ředitele žalovaného je vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné, absentují zde důvody pro rozhodnutí a skutkový stav je v zásadním rozporu s právním hodnocením věci ze strany žalovaného o údajné náhodě v soutěži Pegasus ve smyslu zákona o hazardních hrách a i v rozporu s následným tvrzením o údajné náhodě v soutěži dle protokolu o kontrole.
11. V dalším soud odkazuje na úplné znění žaloby.

Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že ředitel Celního úřadu pro Plzeňský kraj námitky podané žalobkyní a) oprávněně zamítl, když opatření o zadržení herních zařízení shledal jako důvodné a dostatečně podložené (Úřední záznam o zadržení věci č.j. 99979-3/2019-600000-61 a Úřední záznam o kontrolním nákupu č.j. 99979-6/2019-600000-61 s audiozáznamem a fotodokumentací). Smyslem zadržení věci je jednak zabránění

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

porušování zákonem stanovených povinností, jednak opatření důkazů pro navazující řízení, přičemž podle žalobkyně chybějící důvodné podezření bylo ředitelem celního úřadu dostatečně odůvodněno. Zjišťování skutečného stavu věci tak, jak navrhuje žalobkyně, považuje žalovaný v této fázi řízení za naprosto nadbytečné a v podstatě absurdní, neboť by vedlo k nemožnosti institut zadržení věcí reálně využít. Žalovaný odkazuje na odůvodnění rozhodnutí ředitele, které je podle jeho názoru dostatečné a úplné odpovídající stavu věci.

Posouzení věci krajským soudem

13. Žalobkyně a) a žalovaný souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.
14. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
15. Žaloba žalobkyně a) není důvodná.
16. Soud předesílá, že neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné nebo vnitřně rozporné anebo že by v něm absentovaly důvody pro rozhodnutí.
17. K této námitce lze obecně uvést, že jak vyplývá z bohaté a konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí bude dána např. tehdy, nebude-li z něj vůbec možno zjistit, jak správní orgán rozhodl, ať už pro úplnou absenci výroku nebo jeho vnitřní rozpornost (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č.j. 6 A 127/2002-28), případně pro zásadní nesrozumitelnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č.j. 7 A 547/2002-24). I přes určité vady, jimiž je rozhodnutí zatíženo, se však o nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost jednat nebude tehdy, je-li nedostatky možno odstranit výkladem rozhodnutí jako celku, a to v kontextu proběhlého řízení, obsahu správního spisu a podání účastníků (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č.j. 1 Afs 38/2006-72). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je pak způsobena především nedostatkem skutkových důvodů rozhodnutí, např. pokud se správní orgán nezabýval všemi relevantními okolnostmi věci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č.j. 2 Ads 58/2003-75), nebo není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů učinil své skutkové závěry a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č.j. 6 Ads 87/2006-36). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (i implicitně) reagovat. Přehlédnout nicméně nelze fakt, že správní orgány (a soudy) nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č.j. 8 Afs 267/2017-38).
18. Soud tuto vadu v napadeném rozhodnutí neshledal. Je z něj totiž patrné jak to, jak žalovaný rozhodl, tak i to, jaké důvody jej k jeho rozhodnutí vedly. Ostatně lze mít za to, že ani strana žalující tuto vadu v napadeném rozhodnutí fakticky nespatořovala, protože celý další obsah žaloby je založen na polemice právě se závěry, které správní orgán v předmětné věci učinil. Pokud by vskutku v napadeném rozhodnutí absentovaly důvody pro rozhodnutí, sotva by mohla být podaná žaloba koncipována takto polemickým způsobem (nebylo by s čím polemizovat). V napadeném rozhodnutí pak nelze shledat ani vnitřní rozpornost, naopak, rozhodnutí je vnitřně logicky koherentní, když závěry, ke kterým žalovaný dospěl, vyplývají z jeho skutkových závěrů a jím podaného výkladu

aplikace relevantní právní úpravy. To, zda jsou tyto závěry správné, je předmětem dalšího přezkumu, nicméně je nutno zdůraznit, že jen to, že se strana žalující neztotožňuje se skutkovými či právními závěry žalovaného, neznamená, že je příslušné rozhodnutí nepřezkoumatelné.

19. Žalobní námitky byly uplatněny v řadě žalob týkajících se zadržení věci podle § 121 zákona o hazardních hrách sepsaných advokátem Mgr. Michalem Varmužou. Nedůvodnými je shledal Krajský soud v Brně (např. rozsudek ze dne 12. 11. 2019, č.j. 29 A 150/2019-87), Krajský soud v Hradci Králové – pobočka Pardubice (rozsudek ze dne 14. 10. 2020, č.j. 52 Af 56/2019-152), Krajský soud v Českých Budějovicích (např. rozsudek ze dne 20. 1. 2021, č.j. 57 A 27/2020-61) i zdejší soud (např. rozsudek ze dne 21. 9. 2020, č.j. 57 Af 31/2019-137, nebo rozsudek ze dne 29. 1. 2021, č.j. 77 A 76/2020-151). Kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, č.j. 29 A 150/2019-87, zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 11. 12. 2020, č.j. 5 As 433/2019-63. I když v průběhu času byly žalobní námitky upřesňovány a doplňovány, hlavní argumentační linie je stále stejná: absence náhody nebo neznámé okolnosti, která by zcela nebo zčásti rozhodovala o výhře nebo prohře, a absence důvodného podezření, že v souvislosti s užíváním věci dochází k porušování zákona o hazardních hrách.
20. V právě projednávané a rozhodované věci nemá Krajský soud v Plzni důvod se od již ustálené soudní praxe odchýlit.
21. Soud došel k závěru, že skutkové i právní závěry, ke kterým správní orgán v přezkoumávané věci dospěl, jsou zákonné a věcně správné.
22. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách *Hazardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*
23. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách *Zakazuje se provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.*
24. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách *Osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.*
25. Podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách *Proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.*
26. Žaloba je založena zejména na polemice se závěrem správního orgánu, že v daném případě existovalo důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním technických zařízení typu Pegasus, která byla zadržena, docházelo k porušování zákona o hazardních hrách.
27. K § 121 zákona o hazardních hrách, který upravuje zadržení věci, se v důvodové zprávě uvádí: „*Možnost zadržet věc, je-li důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona, představuje neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k*

zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrného administrativního zatížení dozorujících orgánů a potencionálního snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla zvolena úprava, kdy nebude třeba vydat rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, jež měla věc v době jeho zadržení u sebe. V případě samotného zadržení věci se bude jednat o výjimku z obecného pravidla, neboť k tomuto postupu není třeba, aby bylo vydáno rozhodnutí. Jedná se o úpravu, která je již součástí například dnešní úpravy zákona č. 191/1999 Sb. nebo také zákona č. 64/1986 Sb. a nejedná se tudíž o úpravu v českém právním řádu neznámou.“ (Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o hazardních hrách, Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna 2013 – 2017, sněmovní tisk 578/0, část č. 1/4).

28. Pojem „důvodné podezření“, které je předpokladem zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, je typickým případem neurčitého právního pojmu. Ten v obecné rovině zahrnuje jevy nebo skutečnosti obsahově nejasné, které nelze úspěšně zcela přesně právně definovat; jejich obsah a rozsah se může měnit např. v závislosti na místu a času či dalších skutkových okolnostech provádějících aplikaci normy. Při interpretaci neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit, a to z toho hlediska, zda posuzovanou věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého pojmu zařadit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2007, č.j. 5 As 32/2007-83, publ. pod č. 2362/2011 Sb. NSS).
29. Z toho vyplývá, že důvodné podezření, které ve smyslu citovaného ustanovení může odůvodnit zadržení věci, musí být založeno na konkrétních okolnostech, které představují dostatečný a rozumný podklad pro závěr, že je dáno důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním věci dochází k porušování zákona o hazardních hrách. Přitom však nelze požadovat, aby správní orgán v této fázi řízení učinil naprosto jistý závěr, že tomu tak vskutku je. Požadavek jistoty bez rozumných pochybností je nezbytný zejména při meritorním rozhodování (o uložení pokuty a o propadnutí věci), ale z podstaty věci nemůže být reálný při rozhodování o zadržení věci, tj. při aplikaci institutu, který musí představovat rychlý a efektivní nástroj umožňující reagovat na zjištěný protiprávní stav, v jeho rámci tedy nepřipadá v úvahu provádění rozsáhlého a komplexního dokazování včetně podrobného zdůvodnění, v čem dozorový orgán spatřuje naplnění zákonných podmínek pro zadržení věci.
30. Zmíněné důvodné podezření se v dané věci musí vztahovat k otázce, zda byl v době kontroly dán důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách a současně nebylo při této kontrole předloženo povolení k provozování hazardní hry. Otázka, zda se nakonec podezření z porušení právních předpisů potvrdí či vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto meritorním rozhodnutím o případné odpovědnosti za přestupek.
31. K otázce důvodného podezření Krajský soud v Brně v citovaném rozsudku výstižně uvedl: „42. Jak vyplývá z důvodové zprávy k citovanému ustanovení, institut zadržení věci, je-li důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování zákona o hazardních hrách, má představovat neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrného administrativního zatížení

dozorujících orgánů a potencionálního snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla zvolena úprava, kdy není třeba vydat rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, která měla věc v době zadržení u sebe. K tomuto postupu není třeba, aby bylo vydáno formální rozhodnutí. 43. Z uvedených důvodů není možné, aby již ve fázi kontroly na místě (kdy dochází k zadržení věci) bylo prováděno složité dokazování za účelem, aby bylo postaveno najisto, že soutěž provozovaná na předmětném zařízení je hazardní hrou provozovanou prostřednictvím technického zařízení. Takový požadavek je třeba odmítnout jako absurdní, neboť tímto by byla efektivní a účelná kontrola fakticky znemožněna. Podmínkou k zadržení věci je tedy „pouhé“ důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry.“

32. S hodnocením Krajského soudu v Brně se Nejvyšší správní soud ztotožnil v rozsudku ze dne 11. 12. 2020, č.j. 5 As 433/2019-63: „[45] Ředitel žalovaného se s námitkami stěžovatele a) v napadeném rozhodnutí podrobně vypořádal. Lze mu přisvědčit v tom, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry. To, zda se podezření z porušení právních předpisů potvrdí, či vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto meritorním rozhodnutím o případné vině (odpovědnosti) a trestu nebo zproštění viny (odpovědnosti). Mít důvodné podezření o porušení povinnosti „neznamená, že již v tom okamžiku musí být najisto postaveno, že k porušení povinnosti nesporně došlo, nýbrž stačí, že vzniklo důvodné podezření, že se tak stalo. Jak vyplývá např. z rozhodnutí VS v Praze, sp. zn. 7 A 167/94 (SoJ 99, sv.17, s. 541), jde o vědomost o skutkových okolnostech v takovém rozsahu, který umožní i jejich předběžné právní posouzení. Zákon nepředpokládá, že by muselo jít o informaci zvlášť kvalifikovanou nebo přicházející od určitého zdroje, musí však mít nezbytnou míru věrohodnosti a určitosti, aby na druhé straně nedošlo k zahájení řízení naprosto nedůvodně.“ (Jemelka, Pondělíčková, Bohadlo: Správní řád, Komentář, C.H.Beck, 2013). [46] Požadavky stěžovatele a) na žalovaného, jenž má již v rámci zadržení herního zařízení při kontrole v co možná nejširší míře zjistit skutečný stav věci, je proto třeba odmítnout jako neopodstatněné. Je jistě pravdou, že správní orgán má před zadržením věci ve smyslu zákona o hazardních hrách disponovat naprosto relevantními skutečnostmi (dostatečně prověřenými), na základě kterých může nabýt důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním zadržené věci dochází k porušování zákona o hazardních hrách; požadavek disponovat dostatečně konkrétními skutečnostmi, na základě kterých může správní orgán posoudit, zda skutkové okolnosti svědčí o tom, že mohlo dojít ke spáchání správního deliktu či nikoliv, však má mít správní orgán až v okamžiku, kdy hodlá zahájit správní řízení ve věci (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018 – 55: „Ze správního spisu je zřejmé, jak kontroloři celního úřadu získali důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním zadržených herních zařízení byl porušován zákon. Tyto zjištěné skutečnosti podle krajského soudu k zadržení věci v souladu se zákonem stačily; zda bude následně podezření potvrzeno nebo vyvráceno, je věcí případného navazujícího správního řízení, ve kterém se bude přítomnost prvku náhody hodnotit podrobněji.“ Žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem o hazardních hrách.“
33. Spornou mezi účastníky řízení je především otázka, zda na základě zjištěných skutečností bylo založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry. V námitkách proti opatření o zadržení věci i v žalobě se namítá, že soutěž Pegasus je strategickou hrou, ve které zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře. Trvá se na tom, že soutěžící má náhled na celý průběh

soutěže, ví předem, o jakou částku hraje, a pouze soutěžící určuje, kolik v soutěži získá. Závěry žalovaného o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jako získá Tetrix odměnu, jsou považovány za zcela liché.

34. K principu hry se Krajský soud v Brně vyjádřil v citovaném rozsudku takto: „45. Pokud žalobce a) namítal, že celní úřad neučinil žádné kroky k ověření principu hry provozované prostřednictvím zadrženého zařízení Pegasus, ani této argumentaci soud nepřisvědčil. Jak vyplývá ze spisového materiálu, základní principy hry byly popsány v protokolu o kontrole (na str. 3 – 4), ze kterého mimo jiné vyplývá, že v průběhu hry dochází k vygenerování hodnoty „Pegasus banka“, která je vždy 200 % sázky, nebo hodnoty „Tetrix odměna“, jejíž výše je proměnná. Kdykoli v průběhu hry může hráč ze hry odejít a přesunout se do Pegasus banku, což je znalostní část hry. Před zahájením hry a kdykoliv v jejím průběhu má hráč možnost náhledu na průběh hry prostřednictvím hry Tetrix – jedná se o klasickou hru „Tetris“, jejíž podstatou je složení obrazců tak, aby vznikla vodorovná linie, která zmizí; při dosažení konečného skóre se hráči zobrazí výsledek kola, a to typ hodnoty, která ve hře nastane (Tetrix odměna nebo Pegasus banka) a její výše. Princip hry popsáný v protokolu o kontrole se v zásadě nijak neodlišuje od principu hry popsaneho žalobcem v žalobě. Žalovaný tedy netvrdí, že by hra Pegasus probíhala jiným než žalobcem tvrzeným způsobem.“
35. K prvku náhody se Krajský soud v Brně vyslovil v citovaném rozsudku zejména takto: „48. [...] Soud má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře „Tetris“, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. 49. Jinými slovy tak soud konstatuje, že v případě, že se soutěžící rozhodne, že bude hrát tak, že nevyužije možností vyplývajících z hry Tetrix, je „nenáhodný“ prvek soutěže, jak o něm žalobci hovoří, (přínejmenším z pohledu soutěžícího) natolik oslaben, že je akceptovatelný závěr o „důvodném podezření“ ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. O tom, že taková možnost tu pro soutěžícího je (tedy přejít bez dalšího „na válc“), se soud přesvědčil např. z videozáznamu o kontrolním nákupu, který je součástí správního spisu (k primárnosti posouzení přítomnosti prvku náhody v průběhu hry z pohledu hráče a „projevování“ se technických zařízení „navenek“, nikoli z hlediska fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení viz odstavec 22-25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32).“
36. V rozsudku ze dne 11. 12. 2020, č.j. 5 As 433/2019-63, Nejvyšší správní soud přitakal také názoru Krajského soudu v Brně stran prvku náhody v soutěži „Pegasus“: „[51] Kasační soud tak souhlasí s hodnocením krajského soudu, že s ohledem na kontrolní zjištění, včetně vědomosti žalovaného o existenci obdobných herních zařízení, lze považovat jeho podezření stran možného nelegálního provozování hazardní hry, za důvodné, a tedy souladné s § 121 zákona o hazardních hrách. Jinými slovy, už to, že na uvedeném zařízení systému „Pegasus“ lze hrát jako na jiných technických zařízeních, je s to založit důvodné podezření, že tu o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. V daném případě je z podkladů, které se nacházejí ve správním spisu a z rozhodnutí ředitele žalovaného, které se těchto podkladů Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

dovolává, zřejmé, jak kontroloři žalovaného dospěli k tomu, že je zde důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním předmětného zařízení dochází k porušování zákona o hazardních hrách. To k zadržení věci v souladu se zákonem stačilo; zda následně bude toto podezření potvrzeno nebo vyvráceno, je věcí navazujícího správního řízení, na něž se pak kladou náročnější požadavky co do individuálního posouzení každého jednotlivého případu.“

37. K předchozí argumentaci lze ještě poukázat na to, že hra Tetrix (určená pro získání náhledu) není obligatorní, ale fakultativní částí celé hry, a v případě, že ji hráč nehraje, je postavení válců v následující fázi hry pro něj neznámé, a tedy náhodné. Navíc hráč je systémem hry od zapojení se do Tetrixu odrazován, a to především její zdoluhavostí (která je patrná i z videozáznamu o provedené kontrolní hře).
38. Přisvědčit nelze ani námitce, že v úředních záznamech o zadržení věci a o odnětí věci absentuje zdůvodnění, v čem spočívá prvek náhody. Oba úřední záznamy obsahují všechny zákonné náležitosti vyplývající z § 121 zákona o hazardních hrách (důvod zadržení – existence důvodného podezření, že došlo k porušování zákona tím, že kontrolovaná osoba provozovala hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, popis zadržené věci a jejich množství). S ohledem na charakter institutu zadržení věci jako efektivního nástroje, kdy není vydáváno formální rozhodnutí, ale jen úřední záznam, není prostor k tomu, aby dozorový orgán podrobně zdůvodňoval, v čem spatřuje naplnění zákonných podmínek pro zadržení věci. K tomu slouží rozhodnutí o námitkách, kde se ředitel žalovaného k této otázce dostatečným a přezkoumatelným způsobem vyjádřil.
39. Odkazy žaloby na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, případně Krajského soudu v Plzni, týkající se tzv. kvízomatů, jsou nepřipadné, neboť skutková stránka projednávané věci se od skutkové stránky, jež byla podkladem pro citovaná rozhodnutí, liší. Stejně tak soud nepřisvědčil odkazům na protokoly o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj, resp. pro Plzeňský kraj. Tyto listiny totiž nemohou nijak svědčit o ustálené praxi celní správy, která by mohla vzbudit legitimní očekávání o jejím postupu. V tomto směru soud upozorňuje, že legitimní očekávání může vyvolat toliko správní praxe dlouhodobá, ustálená a jednotná. To v tomto případě není naplněno, neboť soudu je z jeho úřední činnosti naopak známo, že orgány Celní správy České republiky zastávají dlouhodobě a opakovaně ve vztahu k zařízením Pegasus ten výklad, který si osvojil žalovaný i v přezkoumávané věci.
40. Na základě výše uvedeného došel zdejší soud k tomu, že i na právě projednávanou a rozhodovanou věc je třeba vztáhnout shora citované argumentační linie (v podrobnostech se odkazuje na úplné znění příslušných rozsudků), tedy že také v předmětné věci byl v době provedené kontroly dán znak důvodného podezření, že provozováním zařízení Pegasus dochází k porušování zákona o hazardních hrách, tudíž že podmínky pro zadržení věci podle § 121 odst. 1 uvedeného zákona tu tak byly splněny.

Rozhodnutí soudu

41. Jelikož žaloba žalobkyně *b)* byla vzata zpět, soud řízení o ní podle § 47 písm. a) části věty před středníkem s. ř. s. zastavil.
42. Jelikož žaloba žalobkyně *a)* nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. Soud neprovedl žádný z v žalobě navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby. Ani znalecký posudek č. 06/2019/ČR Ústavu soudního inženýrství Žilinské univerzity v Žilině nemohl s ohledem Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

na výše prezentovaný závěr o existenci „*důvodného podezření*“ nic změnit na posouzení věci.

Náklady řízení

44. Žalobkyně zaplatily soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu každá ve výši 3 000 Kč. Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů *Soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.* Jelikož řízení o žalobě žalobkyně b) bylo zastaveno před prvním jednáním, soud jí z účtu soudu vrátí část zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč.
45. Na vztah mezi žalobkyní b) a žalovaným dopadá ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.
46. Na vztah mezi žalobkyní a) a žalovaným dopadá ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V daném případě však úspěšný žalovaný sdělil, že pro případ úspěchu nebude uplatňovat právo na náhradu nákladů řízení před soudem, a proto bylo rozhodnuto, že žalobkyně a) a žalovaný nemají právo na náhradu nákladů řízení o žalobě žalobkyně a).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 30. dubna 2021

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu

